

**ת"פ 13223/02 – מדינת ישראל מטעם ישות פרקליטות
מחוז חיפה נגד ח'יר עוזד**

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 22-02-22 מדינת ישראל נ' עוזד(עציר)

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין:

מדינת ישראל מטעם ישות פרקליטות

במציאות מחוז חיפה

נגד

הנאשם ח'יר עוזד (עציר) ע"י ב"כ עזה"ד

שאדי דבאה מטעם הסניגוריה הציבורית

הכרעת דין

כתב האישום ורקע כללי:

בזמןים הרלוונטיים לכתב האישום התגזרה הנאשם מבניה ארעי הממוקם במתחם השיר למשפחה ابو עיש ברחוב בן עמי בשכונת עין אל סט בעיר עכו (להלן: "המבנה").

בתאריך 22/1/22, יצא הנאשם מהמבנה כשהוא מחזיק ברשותו סמים מסווג קוקאין (להלן: "הסמים") במשקל כולל של 39.5782 גרם נטו, זאת שלא לצריכתו העצמית, ללא היתר ולא רישון מעת המנהל.

הנאשם החזיק את הסמים בידי הימנית כשהם בתוך שקית נילון לבנה ומוחלקים כמפורט להלן:

א. אריזה מפלסטיק פתוחה ובתוכה 44 אריזות מפלסטיק סגורות כל אחת בחום, המכילות סם מסווג קוקאין במשקל כולל של 3.5992 גרם נטו וכן סם מסווג קוקאין בתפזורת במשקל כולל של 5.42 גרם נטו.

ב. אריזה מפלסטיק פתוחה ובתוכה 2 אריזות מפלסטיק סגורות כל אחת בקשר המכילות סם מסווג קוקאין

עמוד 1

במשקל כולל של 22.24 גרם נטו.

- ג. 14 אריזות פלסטיק סגורות כל אחת בחום, המכילות סמ מסוג קוקאין במשקל כולל של 1.1690 גרם נטו.
- ד. סמ מסוג קוקאין בתפוזות במשקל כולל של 7.15 גרם נטו.

במעשיו המתוארים לעיל החזיק הנאשם בסמ מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 39.5782 גרם נטו שלא לצורך עצמאיות וללא יותר ולא רישון מאות המנהל.

תשובה הנאשם לכתב האישום:

ה הנאשם לא כופר בהחזקת הסם, הוא טוען כי הסם שימש אותו לצורך העצמיות.

ראיות הتبיעה:

התביעה הגישה מכלול ראיות הנוגע לנסיבות תפיסת הסם, דוחות פעולה, מזכירים, תМОנות של המתחם והחדרון בו נתפסו הסמים, תMONות של הסמים והשקייה בה אחז הנאשם, תMONות של הצד ששימש לבאורה לאrizת הסם וחלוקתו, חוות דעת מעבדת סמים, ומסמכים הנוגעים לשרשרת המוצגים.

כמו כן העידה התביעה את הבלים אשר פשו על המתחם ותפסו את הסמים על גופו של הנאשם.

ראיות הגנה:

ה הנאשם העיד להגנתו, הוא טוען שהוא צריך סמים כבד, ועשה שימוש תמיד בשמי רחוב קשים כדוגמת הקוקאין, וכי הסמים שנתפסו מידיו, שייכים לו, ושימשו אותו לצורך העצמיות.

דין והכרעה:

כאמור, הנאשם לא חולק על כך שהסמים, שנתפסו עליו, שייכים לו, וכל טענתו היא שהסמים שימשו אותו לצורך העצמיות.

המסגרת הנורמטיבית

לענין זה קובעת הוראת סעיף 31 (3) לפיקודת הסמים כדלהלן:

"מי שהחזיק סם מסוג המפורט בתוספת השניה בכמות העולה על הכמות המפורטת לצידו - חזקה שהחזק בשם שלא

לצורך צריכתו העצמית ועליו הראיה לסתורו".

על פי התוספת השנייה לפקוודה, בכל הנוגע לשם הקוקאין, כמות מעל 0.3 גרם תיחשב כמות סם שאינה לצורך עצמית וכן קמה החזקה האמורה בחוק, המטילה את נטל הראייה על הנאשם, לסתור את החזקה כי מדובר בכמות שאינה לצורך עצמית, ולהוכיח כי הסמים שנתפסו בחזקתו הם לצריכתו העצמית. על מנת לעמוד בנטול סתייתה של החזקה, על הנאשם להוכיח את האמור באופן של עמידה במאזן ההסתברויות ואין די בהקשר זה בהעלאת ספק בלבד (ראו: י. קדמי, פקודת הסמים המסוכנים: הדיון בראוי הפסיקה, 274 (2007)).

לפיכך, השאלה העובדתית הטעונה בירור היא, האם הצליח הנאשם לסתור את החזקה האמורה.

בhalacha הפסוקה, נקבעו שני מבחנים לקביעה, כי סם שנתפס ברשות הנאשם, משמש אותו לצריכה עצמית:

מבחן הכמות -

ນפסק כי מי שמחזיק כמות מסחרית, חזקה שהשם שימושו למסחר, ולא לצריכה עצמית (ע"פ 6839/97 מ"י נ' עדין; וראו דברי כב' השופט קדמי בדעת מייעוט בעניין ע"פ 5937/94 שאבי נ' מ"י (1995)).

בהקשר זה, אצין בנוספ' כי הכמות אשר נקבעה בתוספת השנייה לפקוודה ליד שם הקוקאין, קרי 0.3 גרם, היא כמות שנקבעה אשר מגלה מתוכה, מתוך ניסיון המציאות, גם כמות של מספר מנות של צרכן סמים, ראו דברי ההסביר בהצעת החוק לתיקון פקודת הסמים המסוכנים (דברי הצעת חוק 1377, כ"ב בחשוון תשל"ט, 22.11.78, 41, 45):

"התוספת השנייה המוצעת מפרטת את סוגים הסמים ואת הנסיבות לפי סוגים השונים לצורך החזקה האמורה בסעיף 12 להצעה. הסמים המפורטים בה הם אלה נפוצים בסחר הבלתי חוקי והנסיבות הקבועות בה מביאות בחשבון את האפשרות להחזיק לא רק מנה אחת אלא גם מספר מנות של סם לצורך עצמית."

יכולת המימון -

על הנאשם להראות כי הייתה לו יכולת לממן את כמות הסם שננתפסה ברשותו מבלתי להיות מעוררת בפעולות מסחרית בו. גם אם הנאשם צריך סמים, אפילו בכמות גדולה, אין בכך כדי לסתור את החזקה הקבועה בחוק (י. קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים, מהדורות 2007, עמ' 276), וראו הדברים שנאמרו בעניין שאבי המוזכר לעיל:

"קיבלה גרטטו של המערער בדבר כמות הסם היומיית שלו הוא מזקק בשעתו, אינה מספיקה, כשלעצמה, כדי לחלצז מholding האמורה; וזאת - כפי שקבע בית המשפט המחוזי - בשל כך של המערער היה להראות, בנוסף לכך, שהוא לו מקור כספי לימון רכישת כמות צאת של סם, שלא באמצעות סחר בו. אכן, הראיה כבده של סמים מסבירה החזקת כמות מסחרית של סם; ברם אין בה, כשלעצמה, כדי לסתור את החזקה שהשם מוחזק גם לצורכי מסחר. רכישת כמות מסחרית של סם מצריכה ממון רב; ובහיעדר ראייה לסתור - אין מנוס מן המסקנה כי המימון בא מסחר בסם, המקנה למוחזק את מנתו. אשר-על-כן, מקום שבו צרכן כבד של סם מוחזק ברשותו כמות מסחרית של סם, אין די בהוכחת הראיה הכבודה כשלעצמה כדי להיחלץ מן החזקה, ועליו להוכיח גם כי מקור המימון של רכישת הסם אינו בא מכירת חלק ממנו. בהיעדר ראייה למקור המימון של רכישת כמות מסחרית של סם נותרת על כנה "חזקת הסחר"; שהרי די

לענין שرك חלק מן הסם המוחזק אינו מושך לצריכה עצמית של המוחזק".

מן הכלל אל הפרט

כאמור אין מחלוקת לענין החזקת סם הקוקאין בכמות של כ-40 גרם על ידי הנאשם והדבר אף עולה מבחן הראיות שהוצע בפני.

כפי שנראה להלן, הנאשם לא עומד בנטל לסתור את החזקה כי הסמים שנתפסו היו לשימושו העצמי.

גרסאות הנאשם

ה הנאשם הודה בהחזקת הסם בכמות המייחסת לו וטען כי מדובר בסם המשמש לצריכתו העצמית.

בשלב הראשון, בעת תפיסתו אמר הנאשם לשוטרים "זה שלי בסך הכל 40 גרם אני משתמש, הכל שלי", כמו כן הנאשם ידע לבדוק כמה סם נתפס, למורות שכאמור, הסם היה מחולק לאrizות שונות, וחלקו בתפזרות (ראה דוח הפעולה של השוטר טרומן).

ה הנאשם נחקר לאחר שנוצע בעורף דינו, ובחקירתו שב וטען, כפי שטען עבור מעצרו ע"י הבלשים, כי כל הסם שנתפס שיר לו בלבד, אפנה בהקשר זה להודעתו ת/51, שורות 14 - 15.

עוד מסר הנאשם, כי הוא משתמש במסים מזה 15 שנה, בתדירות רבה, וגם עבר לפשיטת הבלשים, כ-10 דקוט לימי כן, השימוש במסים.

לשאלה מאיפה הוא רוכש את הסמים, טען הנאשם בחקירתו, כי הוא קונה אותם ברחוב. כאשר נשאל במה הוא עובד כדי למן את רכישת המסמים, השיב באופן סתום "ב הכל", טען שהוא מרוויח בין 8,000 ל-10,000 ל"י, וטען כי הוא חיבר כספים להוצאה לפועל.

בחקירתו השנייה ת/52, לאחר שוחרר ונוצע בעו"ד, שינה נאשם את גרסתו בנוגע לכמותו אותה החזיק, ועתה טען כי הכמות שנדרשה היא 13 גרם של סם ולדבריו זה "חצי מה מה שהשתמשתי" (שם בשורה 14). גם בחקירה זו, נשאל אם הוא עובד והיכן הוא עובד, וכמה הוא מרוויח, וגם בעניין זה שינה את גרסתו וטען שהוא מרוויח בין 80 ל-100 אלף שקל והוא מתגורר ברחוב.

כמו כן, מסר כי שילם על הסמים שנתפסו, 5,000 ל"י, הוא השתתף במימון המסמים יחד עם אחרים, המסמים היו מחולקים למנות, כדי שהוא יידע כמה הוא משתמש.

כאשר הוטח בפניו שנתפסו סמים במשקל רב יותר מאשר שהוא טען לו, והוצגה בפניו חוות דעת סמים, לפיה המשקל הנוכחי של המסמים שנתפסו היה 39.57 גרם, טען שהשוטרים הוסיפו סמים, ולגבי הכספי שנתפס, כ-1,523 ל"י, טען שמדובר בכספי נדבות שקיבל.

בעדותו בבית המשפט, חזר הנאשם וטען, כי המסמים הם שלו, הוא רכש אותם, הוא משתמש כבד במסמים מגיל מאוד

צער, והוא מימן את רכישתם. גם בעדותו בבית המשפט לא הסביר מאי יש לו יכולת למן שם כה יקר ולרוכש כמות כה ניכרת של שם כזה יקר.

בשלב מסוים, שינה את גרסתו, פעם נוספת, וטען כי הוא מחפה על אחרים וכן הודה שהسمים שייכים לו.

חלוקת למנות

השם היה מחולק למנות, באריזות שונות, אריזה אחת מפלסטיק פתוחה ובתוכה 44 אריזות סגורות, המכילה מננות של 3.59 גרם נתו; אריזה מפלסטיק פתוחה ובה שתי אריזות מפלסטיק סגורות, כשהמננות מכילות שם מסוג קוקאין במשקל כולל של 22.24 גרם נתו; 14 אריזות מפלסטיק סגורות המכילות כל אחת שם מסוג קוקאין במשקל של 1.16 גרם נתו; ושם מסוג קוקאין בתפוזרת במשקל של 5.42 גרם נתו ובמשקל של 7.15 גרם נתו.

כפי שנקבע בפסקה, אופן החזקת השם, בפרט כאשר הוא מחולק למנות, יש בה כשלעצמה לתמוך בכך שמדובר על שם שלא לצורך עצמית (ראו: ת"פ (מחוזי -מ) 127/95 מדינת ישראל נ' עדיקה יצחק ; וכן ת"פ (מחוזי חיפה) 5048/06 מדינת ישראל נ' שמעון בן משה זהר

מקום התפיסה המעיד על כך שמדובר על תחנת סמים

מדוחות הפעולה עולה, כי במקום מבנה ובו חדרון המשמש, מה שהוגדר על ידי הבלתיים, "כספומט", לרכישת סמים, באמצעות אשנב בקיר, שדרכו נמכרים סמים לצרכני הסמים.

אשר לטיבו של "החדرون", מחומר הריאות עולה, כי מדובר בחדרון סגור, עם דלת ברזל שהשליטה על פתיחתה נתונה לשווהה בתוך החדר. בקיר ישנו אשנב/פתח שדרכו ניתן להעביר חפצים מן החוץ פנימה והיפר.

המקום מצולם עם מצלמות אבטחה וטלוייה שמשדרת במעגל סגור, נתפסו מצלמות האבטחה ומספר גדול, וכן צולמה תמונה ובו רואים כיצד המצלמות חולשות על המתחים.

במקום נתפס כסף מזומן, שקיות חולקה, קופסאות, נילון נצמד, ומאזניים המאפשרים לשקלול את הסמים.

בתיק החקירה תמונות המתעדות את אותו חדרון ששמש ככספומט לרכישת סמים, הצד שnantps במקום, אני מפנה ל- 25 עד ת/27; עוד אני מפנה לעדויות הבלתיים בבית המשפט.

- ממצאים ומסקנות -

הנאשם לא עמד בנTEL הראה המוטל על כתפיו לסתירת החזקה הקבועה בחוק, ולא הראה כי השם הוא לצריכתו העצמית, מהטעמים הבאים:

כמות השם - מדובר בכמות ניכרת של שם, העולה עלשרות מונחים על זו החזקה לצריכה עצמית. בהינתן כמות השם, סגור, ונסיבות תפיסתו לרבות מקום תפיסתו, מתישבת יותר המסקנה, עם החזקה הקבועה בחוק, מאשר עם טענת

הנאשם לצריכה עצמית.

יתרה מזאת, הנאשם לא הוכיח את תדירות הצורך הסמיים, הנסיבות שצרכו, אך נכון אני להניח כי הוא צריך כבד של סמיים, עדין אין בכך לשלול את תחולת החזקה הקבועה בדיון. המחזק בסם שלא לצריכתו עצמית, יכול לשמש בסם הנמוך על ידו, ואין הדבר שולל את החזקה שהוא מחזק בסם שלא לצריכתו העצמית, בוודאי לא בנסיבות כמו הנسبות דנן, בהן שהוא בתוך חדרו עם ציוד הפצה, ואשנה לכל דורשי הסם (ראו גם, דבריו המלומד, י. קדמי, בספרו הנ"ל, שם, בעמ' 276).

יכולת מימון - הנאשם לא הוכיח יכולת כלכלית ומקור מימון. מדובר בנאשם שהוא דר רחוב, אשר לפניו דבריו, ח' שנים ארוכות ברחוב, לנ' בתקופה מסוימת בבית קברות, ונעדך הכנסות כלשהן. גרסתו בדבר הכנסות הייתה סתמית, מן הפה אל החוץ, מזגגת, פעם טען להכנסה של 10-8 אלף ל"נ ופעם להכנסה של 100-80 אלף ל"נ ופעם אחרת טען שהוא חייב כספים להוצאה לפועל.

מעבר לרושם השלילי שהותירה עדותו של הנאשם, לא הציג הנאשם ولو בدل ראייה אשר יש בה כדי לתמוך באই אילו מגרסאותיו השונות וה משתנות.

הנאשם לא הציג ראייה להכנסה כלשהי, לא הוציא תלוש משכורת או חוזה עבודה, לא העיד כל אדם המשמש כמעסיקו. צוין, כי הסם שנتفس הוא מסווג קוקאין, שהינו סם יקר יחסית, ואומר הנאשם לא הוכיח יכולת כלכלית לקנות כמות זו של סם. כמו כן, לא הציג הנאשם כל ראייה שיש בה לתמוך ولو במעט בכך שהוא צריך סמיים בכמות גדולות.

הלכה מקדמת דנא היא, כי הימנעות בעל דין מהבאת ראייה שבאמתתו, ללא כל הצדק סביר לכך, מקיימה חזקה ראייתית לחובתו, שאילו היה מציג ראייה זו, היה המסקנה הנובעת ממנה לחובתו, וככל שהראיה ממשוערת יותר, כך ביחס ישיר המסקנה שנייתן להסיק לחובתו (ע"א 548/78 שרון נ' לוי (1978)).

סוף דבר:

בנסיבות אלה, מעבר להודאה הבורורה של הנאשם בהחזקת הסם, השתכנעתי מחומר הראיות, מעבר לכל ספק, כי הנאשם החזיק בסם מהסוג, במשקל, ובאופן, כמתואר בעבודות כתב האישום.

עוד השתכנעתי, כי הסם שהחזק הנאשם החזק שלא לצריכתו העצמית, ולביעות, הנאשם לא סתר חזקה זו, במידה הנדרשת ממנו על פי הדיון.

שקלתי את טענות הנאשם לפניהן לטענו את האחריות להחזקת הסמיים מחושש לשלומו בשל קוד ההתנהגות המוצפה ממנו בעולם. חושני שאין בכך כדי לחלץ את הנאשם מהאחריות לעבירה. הטענה נטעה בעלמא, לאחר שהנאשם הודה לכל אורך ההליך באחריותו לסם, ידע היטב את משקלו עוד טרם שנשקל במשפטה, אין בחומר הראיות כל ראייה התומכת בגרסת הנאשם.

על יסוד כל האמור נקבע בזאת, כי המאשימה הוכיחה את כל עבודות כתב האישום, מעבר לכל ספק סביר, והנני מרשים את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום - החזקה הסם שלא לצריכתו העצמית.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"ג, 07 בדצמבר 2022, במעמד הצדדים